

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5241/2021
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радослава Мађаров, Бранислав Босиљковић и Драгана Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Невенка Савић, адвокат из ..., против туженог АД за осигурање "Сава неживотно осигурање" адо Београд, чији је пуномоћник Катарина Милосављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1207/21 од 03.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1207/21 од 03.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1207/21 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1207/21 од 03.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П 1456/19 од 10.03.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да им тужени на име потпуне накнаде нематеријалне штете, последице саобраћајног удеса од 01.02.2013. године, исплати и то: АА, на име душевног бола због смрти супруга износ од 1.000.000,00 динара, ББ, ВВ и ГГ на име душевног бола због смрти оца износ од по 940.000,00 динара и ДД на име душевног бола због смрти брата износ од 917.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка, а тужиоци обавезани да туженом на име трошкова парничног поступка исплате износ од 424.740,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавили тужиоци, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због смрти блиског лица, тако што је исти одбијен, у чињенично-правној ситуацији да су тужиоцима у мирном поступку од стране туженог дана 16.07.2013. године исплаћени новчани износи умањени за допринос пок. ЂЂ настанку саобраћајне незгоде, уз оцену да су исплаћеним износима тужиоци обештећени у погледу накнаде нематеријалне штете. Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је за питања из домена примене материјалног права. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова у примени материјалног права, да се накнада нематеријалне штете индивидуализује, као и да подлежу правилима о сразмерном умањењу код постојања подељене одговорности за штету, те да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио одговарајућом применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, то у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 12.02.2018. године од стране тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., који се у смислу члана 205. и 206. ЗПП, сматрају обичним супарничарима. Према члану 209. ЗПП, сваки супарничар је самостална странка у поступку и његове радње или пропуштања не користе, нити штете другим супарничарима. Зато се код обичног супарничарства вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединог захтева. За оцену дозвољености ревизије узима се у обзир појединачно вредност тужбеног захтева сваког од супарничара, а не збир свих тужбених захтева.

Имајући у виду да је у овом спору образована процесна заједница обичних активних супарничара и да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде за сваког од супарничара не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**